

Αγρυπνία για την εορτή του Αγ. Ιγνατίου του Θεοφόρου στη Βεροία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Πέμπτη 19 προς Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας τελέστηκε πανηγυρική αγρυπνία για την εορτή του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμονος.

Κατά την διάρκεια της Αγρυπνίας τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία Κάρα του Αγίου Ιγνατίου που φυλάσσεται στην Ιερά Μητρόπολη μας, καθώς και η τιμία Δεξιά του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου από την Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά.

Στο τέλος της Αγρυπνίας ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον Πρωτοσύγκελλο της

Ιεράς Μητροπόλεως και προϊστάμενο του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού, Αρχιμ. Αθηναγόρα Μπίρδα, για την επέτειο 30 χρόνων από την διακονία του ως κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Καί τρόπων μέτοχος και θρόνων διάδοχος τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τήν πράξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν».

Ένα από τά Ἀπολυτίκια μέ τά ὁποῖα τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας τόν ἑορταζόμενο ἅγιο ἱερομάρτυρα Ἰγνάτιο, τόν Θεοφόρο, τόν ὁποῖο τιμοῦμε και ἔμεῖς μέ τήν ἀποψινή ἀγρυπνία, ἐνώπιον τῆς χαριτοβρύτου και θαυματουργοῦ κάρου του, εἶναι και αὐτό τοῦ ὁποῖου προέταξα τούς πρώτους στίχους.

Πράγματι ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ὁ μέγας αὐτός ἱεράρχης και μάρτυρας, ὑπῆρξε διάδοχος τῶν ἀποστόλων στό ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων. Ὑπῆρξε ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας, μιᾶς πόλεως στήν ὁποῖα δίδαξαν τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ οἱ δύο πρωτοκορυφαῖοι ἀπόστολοι, Πέτρος και Παῦλος, και ἴδρυσαν τήν Ἐκκλησία της, ἡ ὁποῖα ἦταν ἕνα ἀπό τά σπουδαιότερα κέντρα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐκεῖ μάλιστα οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ ὀνομάσθηκαν γιά πρώτη φορά χριστιανοί.

Δέν ὑπῆρξε ὁμως μόνο διάδοχος τῶν ἀποστόλων. Ὑπῆρξε και μιμητής τῆς ζωῆς τους. Ὑπῆρξε, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, και «τρόπων μέτοχος». Ἀκολούθησε δηλαδή τά ἴχνη τους, βάδισε στά βήματά τους, καλλιέργησε στήν ψυχή του τήν ἀπόλυτη και τέλεια ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό, ὥστε νά τόν φέρει μέσα στήν ψυχή του, νά εἶναι ὄντως θεοφόρος και νά ζεῖ αὐτό πού διακήρυττε και ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, λέγοντας «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός», δηλαδή δέν ζῶ ἐγώ, ἀλλά ζεῖ μέσα μου ὁ Χριστός. Και ἀκόμη εἶχε μέσα στήν ψυχή τήν ἴδια μεγάλη ἐπιθυμία νά θυσιάσει τή ζωή του γιά τόν Χριστό, ὅπως και ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος τήν ἐξέφραζε λέγοντας: «ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι και σύν Χριστῷ εἶναι».

Έτσι, όταν ήλθε στην Αντιόχεια ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Τραϊανός, ο οποίος είχε κηρύξει διωγμό έναντίον τῶν χριστιανῶν, ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος παρουσιάσθηκε ἐνώπιόν του γιά νά ὑπερασπισθεῖ τή χριστιανική πίστη καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὁ αὐτοκράτορας διέταξε νά συλληφθεῖ καί νά σταλεῖ στή Ρώμη, γιά νά μαρτυρήσει ἐκεῖ. Καί παρότι οἱ χριστιανοί τῆς Ρώμης εἶχαν σκοπό νά τόν ἀπαλλάξουν ἀπό τό μαρτύριο, ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ἐπέμενε νά μαρτυρήσει καί νά γίνει μέ τό μαρτύριο σίτος πού θά ἀλεσθεῖ στά δόντια τῶν λεόντων, ὅπου θά τόν ἔριχνε ὁ αὐτοκράτορας, καί νά γίνει καθαρὸς ἄρτος.

Μέ τή ζωή καί τό μαρτύριό του, ἀφιερωμένα καί τά δύο στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πού ἔφλεγε τήν καρδιά του, ὁ ἅγιος καί Θεοφόρος Ἰγνάτιος ἀπέδειξε τί σημαίνει νά εἶσαι χριστιανός καί νά ἀκολουθεῖς τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Καί ἐάν ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ἔγινε μέτοχος τῶν τρόπων τῶν ἀποστόλων, ἐμεῖς πού τόν τιμοῦμε σήμερα, ἐορτάζοντας τή μνήμη του, ἔχουμε τό ἴδιο χρέος. Διότι ἐάν ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ἀπέδειξε ὅτι δέν ἦταν μόνο διάδοχος τῶν ἀποστολικῶν θρόνων ἀλλά καί ὅμοιος τῶν ἁγίων ἀποστόλων στόν ζῆλο, στήν ἀγάπη, στή θυσία, τό ἴδιο καλούμεθα νά κάνουμε καί ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι εἴμαστε διάδοχοι ὅλων ἐκείνων τῶν χριστιανῶν, πού ἄν καί δέν εἶχαν ἀκόμη μεγάλη ἐμπειρία ἀπό τή δύναμη τοῦ Θεοῦ καί ἀπό τήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, καθώς ἡ χριστιανική πίστη δέν εἶχε διαδοθεῖ ἀκόμη ἀρκετά ἀλλά καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ βρισκόταν ὑπό διωγμό, αὐτοί πίστευαν ἀκράδαντα καί δέν ὑπολόγιζαν τίποτε προκειμένου νά παραμείνουν σταθεροί στήν πίστη καί στήν ἀγάπη στόν Χριστό.

Ἀντιλαμβάνομαστε ὅλοι, πιστεύω, πόσο μεγάλη εἶναι ἡ εὐθύνη νά μιμηθοῦμε ὄχι μόνο τόν ἅγιο Ἰγνάτιο τόν Θεοφόρο, ἀλλά καί ὅλους ἐκείνους τούς χριστιανούς τῶν πρώτων αἰώνων, τῶν ὁποίων εἴμαστε συνεχιστές. Διότι τό ἴδιο ὄνομα φέρουμε, τό ἴδιο βάπτισμα ἔχουμε λάβει, τήν ἴδια πίστη ἔχουμε ὁμολογήσει, πρὸς τόν ἴδιο σκοπό ἀποβλέπουμε, τή σωτηρία μας, ἀλλά καί τήν ἴδια βασιλεία, τήν οὐράνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἐπιδιώκουμε νά κληρονομήσουμε.

Ἐχοντας αὐτά τά δεδομένα δέν μποροῦμε νά παραμείνουμε ἀδιάφοροι. Καλούμεθα νά γίνουμε καί ἐμεῖς μέτοχοι τῶν τρόπων τῶν ἁγίων μας. Νά μιμηθοῦμε τήν ἀγάπη καί τόν ζῆλο τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου, ὅπως καί ἐκεῖνος μιμήθηκε τόν ζῆλο τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ὅχι γιά νά μαρτυρήσουμε θουσιάζοντας τή ζωή μας, ἀλλά γιά νά δώσουμε τή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο μέ τήν ἐνάρετη ζωή μας, μέ τήν ἀγάπη μας, μέ τή φιλανθρωπία μας, μέ τήν ταπεινώσή μας, «ὅπως ἴδωσιν ἡμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ἡμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», ὅπως μάς παροτρύνει ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας. Μέ τόν τρόπο αὐτό δέν θά μένουμε στά λόγια ὅτι εἴμαστε χριστιανοί, ἀλλά θά κάνουμε καί ἐμεῖς τή θεωρία πράξη, ὁ ὁποῖος καί ὁ

ἅγιος ἱερομάρτυς Ἰγνάτιος, γιατί ἔτσι μόνο θά τόν τιμοῦμε ὅπως ἀρμόζει καί θά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία του στή ζωή μας.

Σήμερα, παράλληλα μέ τή χαριτόβρυτο κάρα τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου, ἔχουμε καί προσκυνοῦμε καί τή δεξιὰ χεῖρα τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Μικραγιαννανίτου, τοῦ μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τό ἴδιο ἔκανε καί ὁ ὁσιος Γεράσιμος. Ἀπό νεαρό παιδί ἔφυγε στό Ἅγιον Ὄρος καί προσπάθησε ἡ ζωή του νά εἶναι ἀκριβῶς ὅπως ἦταν ἡ ζωή τῶν πρώτων χριστιανῶν, ὅπως ἦταν ἡ ζωή τῶν Ἀποστόλων, ὅπως ἦταν ἡ ζωή τῶν ὁσίων Πατέρων πού ἀσκήτευαν στό Ἅγιον Ὄρος. Καί ἐνῶ ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε ἕνα τόσο μεγάλο χάρισμα, νά γράφει χιλιάδες ὕμνους, ἐκεῖνος παρέμενε ταπεινός. Ἦθελε νά ζεῖ στήν ἀφάνεια. Καί ὅταν τοῦ ἔλεγαν «τί ωραῖοι εἶναι οἱ ὕμνοι αὐτοί/, ἔλεγε «δέν εἶναι δικοί μου, παιδιά μου, οἱ ὕμνοι, εἶναι τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. Τό Ἁγ. Πνεῦμα μέ φωτίζει καί χρησιμοποιεῖ τό χέρι μου, καί ἐγώ τά γράφω». Τόσο ταπείνωση εἶχε! Καί γι' αὐτό ὁ Θεός τόν ἀξίωσε τόσων μεγάλων εὐλογιῶν. Καί τόν Κύριο νά δεῖ καί τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, καί οἱ Ἅγιοι νά πηγαίνουν καί νά τόν εὐχαριστοῦν γιά τούς ωραίους ὕμνους τούς ὁποίους τούς ἔγραφε.

Ἔτσι, λοιπόν, σήμερα ἔχουμε διπλή εὐλογία καί διπλά παραδείγματα, δύο ἁγίων, οἱ ὁποῖοι μᾶς καθοδηγοῦν καί μᾶς δείχνουν πῶς πρέπει νά εἶναι ἡ ζωή μας ἐν Χριστῷ. Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή τους καί ἄς εἶναι ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τους σέ ὅλους μας.

